

ŚLADAMI ŚWIĘTEJ

Na trasie kolejowej z Poznania do Szczecina, kilka kilometrów za miastem leży Kiekrz – mała, urokliwa miejscowość o sięgającej daleko wstecz ciekawej historii. Pierwsze historyczne wzmianki o Kiekrzu pochodzą z 1386 roku, natomiast informacje o parafii pojawiają się już w 1397 roku. Ta piękna miejscowość położona między dwoma jeziorami: Kierskim Wielkim i Kierskim Małym jest również naznaczona obecnością św. Siostry Faustyny, która w domu Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia przy ul. Kierskiej 10 spędziła kilka tygodni w miesiącach letnich 1929 roku. Była wtedy młodą siostrą, więc posyłała ją do tych domów, gdzie była potrzeba zastępstwa za siostrę wyjeżdżającą na III probację, za siostrę chorą lub do pomocy w nowo powstającej placówce. W ten sposób w 1929 roku Siostra Faustyna była w Wilnie, w Warszawie na Grochowie, w Kiekrzu i Warszawie przy ul. Żytniej.

Spotkanie nad jeziorem

7 lipca 1929 roku św. Siostra Faustyna przyjechała do Kiekrza, by zastąpić w kuchni chorą s. Modestę Rzczekowską. Pracę w kuchni łączyła z bardzo głębokim życiem duchowym. Wszystko umiała wykorzystywać, by poznawać miłosierną miłość Boga i odpowiadać na nią postawą ufności i miłości. Pewnego dnia doświadczyła niezwykłego w swej prostocie i bardzo pięknego, można powiedzieć „romantycznego” spotkania z Jezusem. O tym, co się wtedy wydarzyło nad jeziorem, wiemy z jej relacji zapisanej w „Dzienniczku”: *Kiedy byłam w Kiekrzu, aby zastąpić jedną z sióstr na krótki czas, w jednym dniu po południu poszłam przez ogród i stanęłam nad brzegiem jeziora, i długą chwilę zamysliłam się nad tym żywiołem. Nagle ujrzałam przy sobie Pana Jezusa, który mi rzekł laskawie: „To wszystko dla ciebie stworzyłem, oblubienico Moja, a wiedz o tym, że wszystkie piękności niczym są w porównaniu z tym, co ci przygotowałem w wieczności”.* Dusza

moja została zalana tak wielką pociechą, że pozostałam tam do wieczora, a zdało mi się, że jestem krótką chwilę. Dzień ten miałam wolny i przeznaczony na jednodniowe rekolekcje, więc miałam zupełną swobodę oddać się modlitwie. O, jak Bóg jest nieskończenie dobry, ściga nas swoją dobrocią. Najczęściej zdarza się, że udziela mi Pan największych łask wten czas, kiedy ja się wcale ich nie spodziewam (Dz.158). Choć Siostra Faustyna spędziła w Kiekrzu niewiele tygodni, to jednak i tam pozostawiła dobre wrażenie. Przełożona domu s. Ksawera Olszawska po jej wyjeździe napisała do matki generalnej Michaeli Moraczewskiej: *Odniosłam wrażenie, że życie jej wewnętrzne jest bardzo głębokie, że jest obdarzona szczególnymi łaskami od Boga.*

Dzięki staraniom wspólnoty sióstr z Kiekrza, przy pomocy licznych dobrodziejów, udało się odbudować ścieżkę, którą przemierzyła św. Siostra Faustyna idąc nad jezioro. Droga Świętej Siostry Faustyny została poświęcona przez arcybiskupa poznańskiego Stanisława Gądeckiego 5 października 2005, w roku setnej rocznicy urodzin Apostołki Bożego Miłosierdzia. Pielgrzymów wita gipsowa figura Świętej, zapraszająca do przemierzenia jej szlaku i kontemplacji miłosiernej miłości Boga w przyrodzie i przy stacjach drogi krzyżowej, usytuowanych przy drodze obsadzonej 33 starymi wierzby, niemymi świadkami spacerów Sekretarki Bożego Miłosierdzia. W miejscu spotkania Siostry Faustyny z Jezusem stanął ołtarz z kilkumetrowym krzyżem. W jednym z klasztornych budynków siostry przygotowały pokój pamiątek, w którym pielgrzymi mogą obejrzeć zabytkowe ekspozycje przybliżające życie codzienne sióstr w początkach istnienia kierskiego domu.

Dom w Kiekrzu

W marcu 1928 roku na zaproszenie ks. kanonika Walentego Dymka, późniejszego arcybisku-

SIOSTRY FAUSTYNY (7)

pa poznańskiego, s. Dominika Matysiak i s. Filomena Andrejko ze Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia przyjechały do Kiekrza. W kwietniu dojechała m. Ksawera Olszamowska mianowana na pierwszą przełożoną nowej placówki (funkcję tę pełniła do 1941 roku). Zgromadzenie miało prowadzić *Dom Miłosierdzia* dla zaniedbanych moralnie dziewcząt, którymi przez ostatnie 3 lata zajmowały się w Poznaniu panie z Towarzystwa „Przystań”. Siostrze wydzierżawiono posesję (kilkanaście hektarów) z domem położonym tuż nad Małym Jeziorem Kierskim, który był otoczony wielkim sadem z 4 tysiącami owocowych drzew, i uprawnym polem. Do kościoła parafialnego trzeba było chodzić ponad 2 kilometry, a do stacji kolejowej 3. Już w lipcu dom i kaplicę poświęcił bp Karol Radoński. Pierwszy rok działalności *Domu Miłosierdzia* był bardzo trudny, głównie ze względu na brak środków materialnych. W zakładzie przebywało średnio około 20 dziewcząt, które kierowało Starostwo (dziewczęta nieletnie z wyrokiem sądowym) albo Miejska Opieka Społeczna w Poznaniu. Dopiero po otwarciu piekarni w 1934 roku liczba wychowanek wzrosła do 40. Dom dość szybko się rozwijał, powiększała się też liczba sióstr. Utrzymanie dawało gospodarstwo rolne i sad, a także piekarnia, w której tygodniowo wypiekano około 1200 kg chleba i bułek. Dużym utrudnieniem był jednak brak elektryczności i zmechanizowania, a skromne dochody nie pozwalały na podejmowanie większych inwestycji.

Szczególnie trudnym okresem w dziejach kierskiego domu był czas II wojny światowej. Początkowo praca w zakładzie przebiegała normalnie, ale w 1941 roku hitlerowcy zajęli dom. Siostry wywieziono do obozu w Bojanowie, a dziewczęta rozosłano do rodzin lub na służbę. W budynku urządzono zakład dla 75 chłopców niemieckich. Tuż po wojnie siostry wróciły do Kiekrza, ale budynki po

ucieczce Niemców zajął Samorząd Wojewódzki. Trzeba było wielu starań, by odzyskać dom i gospodarstwo oraz uruchomić zakład. Wszystko trzeba było zaczynać od nowa. Kolejne trudności pojawiły się w 1960 roku, kiedy w listopadzie władze państwowe rozwiązały zakład. Aby nie utracić domu, Zgromadzenie do Kiekrza przeniosło swój nowicjat, który funkcjonował tam przez 10 lat. Siostry zorganizowały też ochronkę dla dzieci, a od 1986 roku podjęły nowe dzieło, niosąc pomoc i dając schronienie kobietom samotnie wychowującym dzieci. W 1999 roku samotne matki wprowadziły się do nowego budynku, w którym może zamieszkać 21 matek i 25 dzieci. Ze względu na obecność w tym domu św. Siostry Faustyny, w Kiekrzu od wielu lat rozwija się ośrodek kultu Bożego Miłosierdzia dla całej Archidiecezji Poznańskiej.

Jubileusz

W roku 2008 siostry z Kiekrza przeżywają podwójny jubileusz: wraz z całym Zgromadzeniem obchodzą 70. rocznicę śmierci św. Siostry Faustyny i 80 lat posługi miłosierdzia na ziemi kierskiej. W przygotowaniu do uroczystości i obchodach tych rocznic biorą udział nie tylko siostry, ale także wierni z Archidiecezji Poznańskiej. W Niedzielę Miłosierdzia Bożego bp Grzegorz Balcerek odprawił Mszę świętą, która rozpoczęła modlitewne przygotowanie całej diecezji do rocznicy narodzin dla nieba Apostoła Bożego Miłosierdzia. W każdą trzecią sobotę miesiąca kolejne parafie z poszczególnych dekanatów Archidiecezji Poznańskiej spotykają się w domu zakonnym Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia na wspólnej modlitwie w Godzinie Miłosierdzia i Eucharystii. Duchowemu przygotowaniu będą też towarzyszyć imprezy kulturalne. Centralne uroczystości odbędą się 5 października. Dziękczynną Mszę Świętą przy ołtarzu nad Małym Jeziorem Kierskim odprawi bp Zdzisław Fortuniak.

s. M. Natanaela Czajkowska ZMBM